

ΕΤΟΣ 71ov

2 Απριλίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3644)

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

“Όσο πλησιάζουμε προς την Μεγάλη Έβδομάδα, τόσο μᾶς βοηθεῖ ἡ Ἐκκλησία μέ τήν θεία λατρεία καί τόν λόγο της νά προσεγγίσουμε τά ἄχραντα Πάθη, τήν σταυρική Θυσία καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Ἡ προσέγγιση αὐτή ἐμπνέεται ἀπό τήν πίστη, τήν ἐλπίδα καί τήν ἀγάπη πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ” καί τελεσφορεῖ μέ τόν διακαή πόθο νά βιώσουμε μέ προσευχή, μετάνοια, φιλαδελφία, τό μυστήριο τοῦ Χριστοῦ.

Στό πλαίσιο αὐτό προβάλλεται σήμερα ἡ μορφή τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας σάν φωτεινό ὑπόδειγμα βαθειᾶς μετανοίας καί ἐξαγιασμοῦ. Περιέπεσε στήν ἄβυσσο καί τήν ζόφωση τῆς ἀκολασίας” ὅμως ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό, μέ τήν δύναμη τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί τήν μεσιτεία τῆς Θεοτόκου, νά βιώσει τό ἀπαράμιλλο μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί τήν κάθαρση τῆς συνειδήσεως της ἀπό τά ἔργα τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ βίος της, ὡς ἀνωφερῆς ὁδός χριστιανικῆς ἀσκήσεως, εἶναι πολύ ἐποικοδομητικός καί ἀξίζει νά μελετᾶται ἀπό κάθε ἄνθρωπο. Μάλιστα καί στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ, τό ἅγιο Αἷμα Του, «καθαριεῖ τήν συνείδησιν ὑμῶν ἀπό νεκρῶν ἔργων εἰς τό λατρεύειν Θεῷ ζῶντι» (Ἐβρ. 9,14). Τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καθαρίζει τήν ἀνθρώπινη συνείδηση ἀπό τά νεκρά ἔργα τῆς ἁμαρτίας. Τί εἶναι ὅμως συνείδηση καί ποιό εἶναι τό κριτήριό της; Μέ πολύ ἀπλά λόγια, συνείδηση εἶναι ἡ ἄποψη πού μπορεῖ νά διαμορφώσει ὁ ἄνθρωπος γιά τόν ἠθικό χαρακτήρα τῶν πράξεών του καί ἡ ικανότητα νά διακρίνει τό ἀγαθό ἀπό τό κακό. Εἶναι ἡ ἀντίληψη γιά ὅτιδήποτε ἐκδηλώνεται μέσα στήν ψυχή του, ἡ ἐπισήμανση τῶν ἐσωτερικῶν λειτουργιῶν τοῦ νοῦ,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. θ' 11-14)

Λύτρωση διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

*Ἀδελφοί, Χριστός δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν
διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ
ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος
εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων
καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν
τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος
αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;*

ὅπως τό γινώσκειν, τό βούλεσθαι, τό προτίθεσθαι, τό ἀμφιβάλλειν κ.ἄ.
Εἶναι, μέ μία φράση, ὁ φυσικός νόμος πού ἔχει τεθεῖ ἀπό τόν Θεό γιά
τήν κατά φύση προκοπή τοῦ ἀνθρώπου.

Κριτήριο, τώρα, γιά τήν διαμόρφωση ὑγιούς συνειδήσεως εἶναι, γιά
ὅσους πιστεύουμε στόν Χριστό, τό ἅγιο Εὐαγγέλιο. Ἡ φανέρωση δηλα-
δή τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Πολύ εὐστοχα ὁ
ιερός Χρυσόστομος ὑπογραμμίζει ὅτι «τότε νοσεῖ τό κριτήριο τῆς
ψυχῆς μας, ἡ συνείδηση ... ἡ ὁποία, ὅταν δέν ἔχει τήν πλάστιγγα τῶν
συλλογισμῶν τῆς σταθερῆ καί προσανατολισμένη μέ ἀκρίβεια στόν νό-
μο τοῦ Θεοῦ δέν μπορεῖ νά κρίνει ὀρθά τά γεγονότα, ἀλλά περιφέρεται
καί παρασύρεται».

Ἡ κάθαρση τῆς συνειδήσεως ἀπό τά νεκρά ἔργα

Καμμία κτιστή δύναμη δέν μπορεῖ νά εἰσχωρήσει στό βάθος τῆς συν-
ειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου καί νά τήν καθαρῶσει ἀπό τήν ἁμαρτία. Αὐτό
ἐπιτελεῖται μόνον ἀπό τήν ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ὁ
ἄνθρωπος μέ πίστη καί μετάνοια ζητεῖ τήν συγχώρηση. Ὁ Χριστός μέ

Ἀναθεωρημένη πολυτελής ἔκδοση

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

*Αἱ καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίαι καί ἡ θεία Λειτουργία
τῶν Προηγιασμένων Δώρων,
μετά Παραρτήματος (ᾠμῶν, ἐχθῶν καί ἑορτολογίου)
(σχήμα 17x24 ἑκατ., σελ. 304)*

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Χριστός ὅμως ἦλθε ὡς ἀρχιερέας τῶν μελλοντικῶν σωτηρίων ἀγαθῶν, μέ τήν ἀνώτερη καί τελειότερη σκηνή, ὅχι τή χειροποίητη, πού δέν ἀνήκει δηλαδή στόν παρόντα κόσμο, οὔτε μπῆκε μέ αἷμα τράγων καί μοσχαριῶν, ἀλλά μέ τό δικό του αἷμα εἰσῆλθε μιά γιά πάντα στά ἀληθινά οὐράνια Ἅγια καί ἔτσι ἐξασφάλισε αἰώνια λύτρωση. Γιατί, ἂν τό αἷμα ταύρων καί τράγων καί ἡ στάχτη τῆς δαμάλεως ἀνακατεμένη μέ νερό πού ραντίζει τούς ἀκαθάρτους ἀποβλέπει στόν σωματικό ἐξαγνισμό, πόσο μᾶλλον τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μέ τήν ἐνέργεια τοῦ αἰώνιου Πνεύματος πρόσφερε τόν ἑαυτό του ὡς ἀμόλυντη θυσία στόν Θεό, θά καθαρίσει τή συνείδησή μας ἀπό τά νεκρά ἔργα, ὥστε νά λατρεύουμε τόν ζῶντα Θεό;

*(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τόν ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

τήν ἄπειρη ἀγάπη Του μπορεῖ νά χωρέσει στήν καρδιά κάθε πιστοῦ πού τοῦ ἀνοίγει ἐκουσίως τήν θύρα τῆς ψυχῆς του. Μέ τήν συνειδητή καί ἐμπροϋπόθετη συμμετοχή στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καί τήν καλλιέργεια τῆς πνευματικῆς ζωῆς καταλύεται ἡ δύναμη τῆς ἁμαρτίας, ἀποκαθαίρεται ἡ ψυχή καί ἀναγεννᾶται ὁ ἄνθρωπος.

Γι' αὐτό ὁ Παῦλος διατρανώνει ὅτι «ἔχομεν τήν ἀπολύτρωσιν διά τοῦ αἵματος αὐτοῦ» (Ἐφεσ. 1,7), ἐνῶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει ὅτι τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ «ἐκχυθέν πᾶσαν τήν οἰκουμένην ἐξέπλυνε».

Τό βάρος τῆς ἁμαρτίας

Ἐάν στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ ἁμαρτία κατανοεῖται, κυρίως, ὡς παράβαση τοῦ ἠθικοῦ νόμου καί τῶν θρησκευτικῶν διατάξεων, στήν Καινή Διαθήκη ὁ Χριστός ἀπεκάλυψε ὅτι τό βάρος τῆς ἁμαρτίας βρίσκεται στό ἐσωτερικό τοῦ ἀνθρώπου, ἀπό ὅπου ἐκπηγάζουν ὅλες οἱ εἰδεχθεῖς μορφές της (Ματθ. 15,18-19). Ἐπί παραδείγματι, ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος ἀποφύγει τόν φόνο, ἀλλά διατηρεῖ στήν καρδιά του μῖσος, ἀπέχθεια, ὀργή γιά τόν ἀδελφό του, δέν σημαίνει ὅτι ἀπέφυγε τήν ἁμαρτία· μᾶλλον μεταποιεῖ τήν ὀφειλόμενη πρός τόν πλησίον ἀγάπη σέ φιλαυτία, κακία καί ἐχθρότητα.

Ὅμως τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μᾶς λυτρώνει ἀπό τό βάρος αὐτό τῆς ἁμαρτίας, μᾶς φωτίζει καί μᾶς θεώνει. Εἶθε ὅλη ἡ ζωή μας νά εἶναι ἀέναη δοξολογία πρός Αὐτόν πού ὡς θηλάζοντα βρέφη μᾶς τρέφει μέ τό τίμιο Αἷμα Του, «τό ἀντίδοτον τοῦ μή ἀποθανεῖν» (ἄγ. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

2 Ἀπριλίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)

Τίτου όσιου (Θ΄ αἰ.): Ἀμφιανού καί Αἰδεσίου μαρτύρων († 306).

Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Ἀπριλίου, τῶν Βαΐων.

Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ΄ 1-18.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν

κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας

Ἀγιολογικῶς Συμπληρωμένη

(Σχῆμα 21x29 ἑκατ., σελ. 752)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προέβη στὴν νέα ἔκδοση (ἀγιολογικῶς συμπληρωμένη) τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐξ ὅλων τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, τό Ὁρολόγιό ἔχει πάντοτε μία ἰδιαίτερη ἐπικαιρότητα γιὰ τὰ διαλαμβανόμενα κείμενα πού ὑπάρχουν σέ αὐτό, τοῦ Ἐσπερινοῦ καί τοῦ Ὁρθου, καί γιὰ τὴν πληθώρα τῶν Ἀπολυτικίων καί Κοντακίων, μέ τὰ ὁποῖα διανθίζονται ὅλες οἱ κινήτες καί ἀκίνητες ἑορτές ὁλόκληρου τοῦ ἔνιαυτοῦ. Γι' αὐτό ἀποτελεῖ πολύτιμο βοήθημα γιὰ ὄλους τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς.

ΜΗΤΡ. ΠΙΣΙΔΙΑΣ ΜΕΘΟΔΙΟΥ (ΦΟΥΓΙΑ) (†)

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

(Σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 320)

Ἐπανεκδοση τῆς κλασικῆς μελέτης γιὰ τὰ θεολογικά γράμματα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς σχέσεως Χριστιανισμοῦ καί Ἑλληνισμοῦ, ὅπου ἀναλύεται ἡ ἐπίδραση πού ἄσκησε ἡ ἑλληνικὴ παιδεία τόσο στοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο καί στὴν ὁρολογία πού υἰοθετήθηκε κατὰ τὴν διατύπωση τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τίς Οἰκουμενικές Συνόδους.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr